

{ אז נדברו }

פרשת תרומה תשפ"ד | גליון מספר: 639 | סדר: "ושמתי בתוכם"

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

קראת? נהנית?
רוצה להיות חלק מאיתנו?

שאלת את עצמך איך

תורמים?

באופציות שלהלן:

בבנק: פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מזכירת להחזיר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי:

052-7683095

054-8446691

תודה מראש!!!

בשורות טובות

ישועות ונחמות!

המסר הקריטי ביותר לחייל המתמודד בקרב

מתקשר אלי בחור: אני מתמודד יום יום מול נפילות רוחניות, ואני מיואש מעצמי, אני כל הזמן נופל, אני לא מצליח להחזיק מעמד... יש לי הרבה יותר נפילות מאשר התגברויות, די... אני כבר לא נותן לעצמי סיכוי... המשפטים האלו מאוד מאוד מוכרים, וגם מניסיון אישי!!! אני שואל את אותו בחור: האם ניסית פעם להתגבר? בטח- הוא עונה לי... עשרות פעמים ניסיתי להתגבר ולשלוט בעצמי...

נו... והצלחת?? האם הצלחת פעם להתגבר?

מה פירוש... הצלחתי והצלחתי... שבוע שבועיים עד שנפלתי... ושוב ניסיתי שבוע שבועיים הכי הרבה שלושה שבועות ושוב נפלתי... כל פעם שניסיתי וסו"ס הצלחתי... אח"כ שוב נפלתי... **אמרתי לאותו בחור:** מה השיא שהצלחת להתגבר? כלומר: כמה זמן הצלחת לצבור הכי הרבה זמן של התגברות עד... עד שנפלת... **הוא חושב וחושב ואז הוא עונה:** הכי הרבה שלושה שבועות!! היה פעם אחת שתפסתי את עצמי חזק והצלחתי להחזיק מעמד שלושה שבועות!! גג!! אמרתי לו: תקשיב... אם הצלחת להחזיק מעמד שלושה שבועות זה המון!! (ואני לא אומר את זה בינינו... כי מי שלא 'בתורת' שליטה על עצמו, אפילו שלושה ימים זה מעל ומעבר...) נו... ואחרי שלושה שבועות... מה קרה? מה פירוש מה קרה... **נפלתי!!!** אחרי שלושה שבועות נפלתי זהו... הלך... **אמרתי לו:** כן... אני מבין שנפלת... **אבל אחר כך!!!** אחרי שנפלת!! וכעת אתה שוב אמור להתחיל להתגבר... כמה זמן הצלחת להתגבר **בפעם הבאה - שאחרי הנפילה??** שבוע? שבועיים? כמה? (כן, הבנתי ממך שבפעם הקודמת הצלחת להחזיק שלושה שבועות!! נו... אז בפעם הבאה כמה הצלחת?) הוא מסתכל עלי ולא מבין מה אני רוצה... מה פירוש... זהו!! נגמר!! יותר לא התגברתי... מה... בכלל לא? **כן!! בכלל לא!!**

מה... אפילו לא שבועיים?? כן, אפילו לא שבועיים... מה... אפילו לא שבוע? כן... אפילו לא שבוע!! **אמרתי לו: אני לא מבין אותך,** הרי אמרת לי שהצלחת להתגבר במשך **שלושה שבועות תמימים!! שזה המון!!** (ומי כמוך יודע כמה שזה המון) זה אומר שהוכחת לעצמך שאתה מסוגל להתגבר שלושה שבועות! נו... אחרי!!! אחרי שהוכחת לעצמך ששלושה שבועות אתה יכול להחזיק מעמד ואז נפלת... כעת שאתה מתחיל שוב... למה לא ניסית לשחזר את ההצלחה המסחררת?? להצליח **שוב** שלושה שבועות?? מילא פעם, לא האמנת בעצמך... היית בטוח שאתה לא מסוגל להתגבר. אבל עכשיו שאתה בעצמך נוכחת לראות שאתה מסוגל לשלוט בעצמך שלושה שבועות תמימים, ונפלת... אז למה לא ניסית לשחזר את ההצלחה?? למה ב-פעם **אחת שאחרי...** כבר לא התגברת בכלל??

וכאן!!! כאן הגעתי לאן שחתרתי!! אני רוצה שתחשוב טוב על השאלה הזו ותענה לי עליה!!! אני חוזר ושואל: לאיפה נעלמת ביום שאחרי אותם שלושה שבועות עוצמתיים... שהצלחת! והתגברת! והיית מאוד מרוצה מעצמך... (נכון היית מרוצה מעצמך? בטח!) אז נכון שבסוף נפלת... אבל הלאה... קדימה... מסתערים מיד לשלושה שבועות הבאים??

הוא חושב וחושב... ובסוף הוא עונה לי: מה אתה רוצה... התאכזבתי מאוד!!! מאוד מאוד!!

ממה התאכזבת?? תסביר לי בדיוק ממה, מה... מהשיא המדהים של שלושה שבועות תמימים?? מזה מתאכזבים?? בדיוק מזה התאכזבת?? הוא עונה לי: כן!!! בדיוק! מזה התאכזבתי!! דווקא בגלל שהגעתי לשיא!! אז גם האכזבה הייתה **שיא האכזבה...** ולמה?

זו התשובה שעונה לי כל בחור מתמודד... שאני שואל אותו: למה לא המשכת להתמודד? התשובה הקבועה היא: מה העניין... אם בלאו הכי אני אפול בעוד שבועיים... אז מה העניין לקרוע את עצמי ולסבול במשך שבועיים... בא נסיים עם זה עכשיו ודי...

אז זהו!! שכאן טמונה הטעות!!! שלעניות דעתי זו ההטעות בה"א הידיעה של כל בחור מתמודד... והשורות הבאות מאוד מאוד חשובות וקריטיות, אנא, תקרא אותם בעיון רב...

ובכן: דבר ראשון אני מאוד מבין את הטענה עד עכשיו בשורות האחרונות 'שיחקתי אותה' ראש קטן כאילו לא הבנתי, אבל זה היה בגדר 'לא אסיק למלתיה ופרכיה', לא הראיתי לך את הדמעות שהיו לי בעיניים כשאמרת את זה... זה באמת שובר ומאכזב עד דכדוכה של נפש) כעת אני אציג את האכזבה שלך במילים אחרות... ההרגשה שלך היא כמו אותו אחד שמאוד רצה להיבחר להיות ראש עיר... וכבר שנה לפני הבחירות הוא התחיל לחמם מנועים ולהשקיע אנרגיות, והתרוצץ, והלך והחתיים, והתבזה והושמץ והשמץ, ונמרח על כל המודעות, ומה הוא לא עשה... והגיע יום הבחירות, ואכן בסופו של יום התברר שהוא לא קיבל אפילו מנדט אחד... **וכאן הגיע רגע האכזבה!!!** איזה 'באסא...' האכזבה היא מאוד קשה! ולמה? כי היות והתוצאה היא אפס מאופס!!! אז חבל שבכלל התמודדתי... מילא אם הייתי מקבל מנדט אחד, נו... חלמתי על יותר מזה... אבל משהו כן יצא... אבל ברגע שלא יצא שומכלום... אז למה בכלל ניסיתי? למה בכלל התחלתי?? למה בכלל התמודדתי? חבל על כל המאמץ והאנרגיות וההוצאות... תבין: בשביל לא לעבור את אחוז החסימה... בשביל זה לא צריך לחכות לבחירות... את ה'אפס' הזה הייתי יכול 'לקבל' גם חצי שנה לפני כן...

המשך בעמוד 4 בגיליון זה..

מידי פעם מבקשים ממני לכתוב על ענייני צניעות פה בגיליון ואני תמיד מתחמק באלגנטיות... האמת היא שאפשר מאוד להבין למה... לאחרונה פתאום קלטתי ש... שזה בגלל אמי ע"ה... אמא שלי לא אהבה שמדברים על צניעות בריש גלי וזה כנראה נכנס לי עמוק בעצמות... אני רוצה להגיד לך משהו שישמע לך מחיך... עברו 12 שנים מאז שאמא שלי נפטרה, ורק לאחרונה נפל לי האסימון שאמא שלי ע"ה היתה לא פחות ולא יותר... אשה צנועה. לא אחזתי את זה אף פעם... לא קישרתי... לא קלטתי שלמיינשה זו צניעות!! והאבסורד הוא שאפילו היא לא לגמרי ידעה לקרא לזה צניעות... היא קראה לזה מכובדות... עדינות... וע"פ רוב היא לא קראה לזה בשום שם... זה פשוט היה ככה... ואני בתור אדון אז נדברו שכולי מוחצן ונשפך... זה אפילו הפריע לי... רוב הזמן פירשתי את התכונה הזו כ... כחולשה!!! הפריע לי שאמא שלי לא מספיק גבר... למה היא לא משמיעה את קולה ברמה... הייתי מביא חברים הבייתה וציפיתי שאמא שלי תקבל אותם כמו באלבוסטע... אבל איכשהו היא נעלמה... בשידוכים רציתי שאמא שלי תשווק אותי... שתרים קצת צעקות... שתהיה ברורה ונחושה כמו שהכרתי אותה בתוך הבית!!! אבל לא... כשזה הגיע למפגן חיצוני כל הנימה השתנתה... וזה הרגז אותי... והיא אפילו לא ידעה לענות לי ש... שההלו... צניעות!! והיום במבט לאחור... אני פתאום מצרף נתונים ואני פתאום קולט שזה היה שייך לזן הנכחד של הפירמה המקורית של הצניעות!!! של אותו דור שהצניעות לא הייתה שייכת לרבניות... הצניעות הייתה שייכת ל... ל... לצניעות!!!

שיהיה ברור: מודעות ענק ברחוב על ענייני צניעות... זה לא צנוע!!! לא יעזור שום דבר!!

ואם אתה רואה על אוטובוסים פרסומת ענקית שמדברת על חיזוק צניעות... זה חוסר צניעות!!! עכשיו: זה לא סתירה שיתכן רעת לעשות לה' ולפעמים צריך לדבר גם על דברים שהצניעה יפה להם... סו"ס אחרי שלגמרי איבדנו קשר עין עם צניעות... אולי צריך לכה"פ לעשות איזה אזכרה והקמת מציבה לצניעות... לזכור שמי שפעם היה צנוע כך הוא היה להיראות... אין ברירה!! אם אין חינוך פנימי לצניעות לפחות שתהיה הפעלה!! איך אמור להיראות דפוס התנהגות של צניעות... אבל במקביל!! אסור להתבלבל!! לפחות שנדע שצורת ההגשה הזו היא לא דוגמה לצניעות... צניעות בראש כל חוצות זה סתירה מיניה וביה... כולל!! כולל!! המאמר הזה... אני מתכוין שאני כותב את זה... (אם אמא שלי הייתה חיה היום... הייתי מקבל ממנה על הראש על המאמר הזה...)

בקיצור: יש קונפליקט בעייתי בנושא של צניעות. שאי אפשר לדבר על צניעות בחוסר צניעות.

שתבין: ראיתי פעם ספר סיפורים על צניעות... סיפורי צניעות זה תרתי דסתר... זה כמו סוד--גלוי!!! תחליט: אם זה באמת צנוע... אז איך כולם יודעים את זה? ברגע שהצניעות זועקת מכל פינה... אני לא יודע איך לקרא לזה... אתה יכול לקרא לזה עזות דקדושה... תקרא לזה מצידי גבורה יהודית... דבר אחד בטוח לא!! **זה לא צניעות!!!** כי צניעות זה משהו שמורידים אותו אלי קבר!! לכן לענ"ד מי שמחפש סיפורי צניעות!!! שלא יחפש אותם אצל הרבנית שטיינמן אלא אם כבר אצל הרב שטיינמן!!! ולמה?? כי הרבנית שטיינמן הייתה באמת צנועה... ולכן את הצניעות שלה היא הורידה אלי קבר... אה... אבל סו"ס מה לעשות שאנחנו צריכים סיפורים על צניעות?? בבקשה!!! בשביל זה יש לנו את הרב שטיינמן... הרב שטיינמן לא צריך להיות צנוע... הוא איש!! איש יוצא מהבית... הוא ראש ישיבת פוניבז'... הוא טס בכל רחבי תבל... הרב שטיינמן לא אמור להיות צנוע... ו... ואם בכל זאת היה אצלו עולם פנימי מתוך צניעות מופלגת! אוהו... הנה סיפור של צניעות... הצניעות של הרב שטיינמן הייתה סמל ודוגמה לחיזוק בצניעות... לגברים ובעיקר!! בעיקר לנשים... הכתובת לענייני סמל ודוגמה בצניעות זה דווקא האיש שמתנהג בצניעות!!!

לבירור נקודת המכירה הקרובה אליך:

0548446691 0527683095

כמו כן: ניתן להשיג במוקדי המכירה
שבשיבות הק'

מוקדי 'אז נדברו' בארה"ב:

מונס: 'מרכז הספרים'

ובביה"ג הגדול של וויניץ

ויליאמסבורג: בית הספר

בורו פארק: אייכלרים, ברמן.

ליקוד: יודאקה סקוויא

להזמנות מרוכזות ניתן להתקשר להפצה בארה"ב:

7188718652

סו"ס היות וצריך חיזוק דחוף בצניעות!!! וביקשו ממני לדבר על זה... אז יש לי עצה טובה לגברים... במקום שנשבור את הראש איך לפעול מאחורי הקלעים ולגרום שהנשים כבר תתחזקנה בצניעות... בא נחליט להפסיק לזרוק את הכדור אליהם!! כי עיקר שיעורי הבית נמצאים אצלנו!! מוקד ההשפעה העיקרי לענייני צניעות נמצאים דווקא במושכות שלנו- הגברים!!! ובכן: הגיע הזמן שאנחנו נהיה צנועים... שנפסיק לנקר לאנשים את העיניים... להפסיק למשוך עיניים בבתים מפוארים או רכבים נוצצים או באירועים המוניים וראוותניים... שנפסיק לשווק את הקהילה והמגזר שלנו בקיש קיש קריא... שנפסיק לעשות רעש וצלצולים... שנפסיק להכניס לילדים שלנו בראש שהתדמית והשם של הישיבה והרושם החיצוני זה כל החיים... וכשאנחנו בעצמנו נהיה צנועים... מכאן ואילך זה כבר נוסע מעצמנו כי מקובלנו ש"צנוע מוליד צנוע" (תמורה)!!! צניעות זה משהו שעובר דרך הוריד!!! אבל מי שכל החיים שלו גדל על מודעות ענק בגודל של לא פחות מארבע מטר על חמש... וכל אירוע צריך להיות עם הגברה ורמקולים וצי'אקאלאקות ודחיפות ומלא אנשים ולוגו והימנון וגיוס המונים ומנטורים וצוות הפקה ופרסומות ותמונות בעיתון... אז ברגע שזה מגיע לעזרת נשים... ופתאום כולם נזכרים שיש דבר שנקרא צניעות... כעת זה כבר מאוחר!! אתה כבר צריך לברא את האנשים מחדש!!! אתה נאלץ לקחת את הרמקול ולצרוח שם לתוך הפומית... הההלו צניעות!!! ואז אתה לא מבין למה זה לא עובד... כמה פעמים צרחתי על הצניעות וזה לא זז... הגיע הזמן שנבין: שזה בדיוק כמו שבן אדם רוצה ללחוש לי סוד באוזן והוא לוקח רמקול ומתקרב לאוזן שלי... אני רוצה להגיד לך **סוד**!!! וההד נשמע למרחקים סוד סוד סוד... ואז הוא לא מצליח להבין למה הסוד התגלה... מי גילה את הסוד??? אי אפשר לחפש במה ולהישאר צנוע!!! אי אפשר לצעוק ברחובות ולדבר שם על צניעות!!! צניעות עוברת בדוגמה אישית!!! צניעות עוברת דרך הוריד!!!

אז אלו שעושים שליחות קודש ונאלצים כן לתפוס את אומנות בתו של יוחנן כה"ג ולצעוק גיוואלד צניעות!!! יבורכו וזה תפקיד חשוב... אבל הההלו... תדע שזה עת לעשות ה'... תדע שזה לחצן מצוקה... כי הצניעות האמיתית מחכה אצל אותה אמאלע שאף אחד לא יודע שהיא ב'קטע' של הצניעות... ולא אצל זו שהנושא של הצניעות מאוד 'בוער' לה... לא!!! זה נמצא שגם הצניעות זה... זה צנוע... רק מה לעשות... שמי שבאמת באמת צנוע... לא קוראים לזה צנוע... קוראים לזה עדינות... מכובדות... ביישנות... ו... ויש כאלו שיקראו לזה גם עולם פנימי... דבר אחד לא נכון: יש כאלו שקוראים לזה הזנחה וחוסר טיפוח!!! אין קשר בין צניעות להזנחה... יש לצערנו הרבה אנשים מוזנחים... יש שלומפרים... ויש אנשים שאין להם טעם מינימלי בניראות... זה לא שם של צניעות אלא שם של מחדל!! וכמוכן זה בהחלט מאוד משרת את מי שלא רוצה להתחזק בצניעות...

באנגליה: הנות המסורה

המסר הקריטי ביותר לחייל המתמודד בקרב

(המשך מעמוד 1) באיזשהו מקום זו בדיוק ההרגשה שלך... ברגע שהחלטת שאתה מתחיל להתגבר... היעד שלך היה להצליח!!! מה פירוש להצליח? לסיים עם זה!!! זהו!! גמרתי עם זה!! ובשביל לעשות לזה סוף אתה מוכן להשקיע... לירוק דם... להילחם... להיאבק... מה לא עושים בשביל לגמור עם זה ולעשות לזה סוף?? ואז בום!!! שוב נפלת... אם נפלת אז... אז לא עשינו כלום!!! ואם לא עשינו כלום... אז בשביל מה התחלתי בכלל?? הייתי ממשיך לחגוג וגמרנו... עסקים כרגיל... תחשוב: גם קרעתי את עצמי... גם נלחמתי כמו 'מטומטם', ובסוף שום דבר לא יצא!!! בסוף חזרתי לאותו בוך... מה הפלא שבפעם הבאה כבר לא התחלתי להתגבר... כי אחרי שעבדתי כ"כ קשה ואחרי שלושה שבועות נפלתי... אז למה לחכות שלושה שבועות??

וכאן הטעות הטראגית שמצווה וחובה לשנן אינספור פעמים!!!

אני אומר לך עכשיו משפט נוקב!!! יתכן שיהיה לך קשה לקבל את זה!!

אתה אף פעם לא תגמור עם זה!!! שמעת? **אתה אף פעם לא תסיים עם הניסיונות האלו!!!** ולמה?? כי יש מישהו אחד שלא רוצה שתגמור עם זה... תנחש מי הוא? **אבא שבשמים!!!** אבא שבשמים רוצה אותך עם הניסיונות האלו... הוא רוצה אותך עם המאבקים האלו... יש לו עניין בזה!! הוא רוצה אותך דווקא עם זה!!

תבין: כמו שיש מגרש כדורגל שיש בו שחקנים שנאבקים אחד בשני ואנשים באים למגרש ונהנים מעצם המשחק... ככה ההבדיל אלפי הבדלות!!! הניסיונות שלך בקדושה זה 'מגרש משחקים' כביכול שאבא שבשמים בכבודו ובעצמו ברא אותנו... ה' רוצה את המגרש הזה!! וה' שלח אותך כאן לעולם כדי להיות אחד השחקנים האלופים שלו במגרש הזה, ויש לבורא עולם שעושים נפלאים בשמים מהמגרש הזה... מידי לילה בחצות, ה' מראה לצדיקים בגן עדן את המשחק האחרון שהיה במגרש ביממה האחרונה, הוא מראה להם את השחקן שלו- הלא הוא **אתה!!!** הוא מראה להם את הבעיטות האדירות שלך... הוא מראה להם את השחקן האלוף שלנו!!! הוא גאה בך ואומר: בני, ישראל אשר בך אתפאר, תראו איך הוא נאבק בשבילי... תראו איך הוא מתמרן, איך הוא מנסה, איך הוא בועט בזהירות, ואיך הוא מתרחק מהשער...

ויש שעושים נפלאים בשמים לראות את השחקן הראשי של בורא עולם, ולפעמים אתה גם ב'צד המפסיד', ולפעמים אתה סופג גול, וזה הפסד צורב... זה כואב... זה מר... אבל בסופו של דבר ההפסד הוא חלק בלתי נפרד מעצם המשחק... כל שחקן טוב לומד גם **'להפסיד בכבוד'**, כי כולם מבינים שגם להפסיד זה חלק מהמשחק, כן... גם הנפילות שלך הם חלק מהמשחק... כי תבין: אם אף

פעם לא תפסיד... אם תמיד תמיד תהיה רק בצד המנצח... אז הפסדנו את כל המשחק... (כולנו מכירים את הוורט של ר' שלום שבדרון זצוק"ל, שהשחקן תמיד יכול להגיע באמצע הלילה למגרש ריק ולבעוט לאן שהוא רוצה וכמה שהוא רוצה, אבל זה לא זה!!! כי-) אם אנחנו רוצים שיהיה פה משחק צריך להיות ערוך גם לאופציה של הפסד!!! זה חלק מהבלאי!!! זה חלק בלתי נפרד מהמשחק, כלומר: מי שמוכן לשחק רק בתנאי שהוא מנצח... ש... שיצא מהמשחק!! בא נגיד את זה בצורה חריפה: אנחנו מתנגדים לכאלו שמנסים לנטרל את עצמם מניסיונות בכח!! ולמה? כי מי שמנטרל מניסיונות, יש לו שם!! תנחש איך קוראים לו? קוראים לו מת!!! ולמות זה משהו קצת מבייש... לא לחינם יש במת דין של 'לועג לרש', כי אדם שמת המשמעות היא שה' הוציא אותו מהמשחק... ה' אמר לו: זהו!! סיימת את המשחק!! הוצאתי אותך מהמגרש!! (רק מה? הסיבה שזה לא באמת מבייש, כי ה' לא באמת הוציא אותך מהמשחק, אלא הוא סיים את המשחק) וכל זמן שאתה חי... אז ברוך ה' אתה כן במגרש! ואתה כן במשחק!! ואתה צריך לשמוח על כל יום נוסף שיש לך אפשרות לבעוט ולהפגין לה' נאמנות ולשחק את המשחק הנכון.

אז שלא תבין לא נכון!! בתוך המגרש אתה צריך להיות שחקן טוב ולבעוט נכון, וחלק בלתי נפרד מהמיומנות של המשחק זה להתמקם בצד הנכון ולבעוט לצד הנכון ולהתרחק כמה שיותר מהשער... ולהקטין את הניסיון כמה שאפשר (לאפוקי מאלו שיבינו מדברי שיש עניין להתחכך בניסיונות, לא!! צריך להתרחק כמה שיותר מניסיון, כי זה גופא חלק בלתי נפרד מהמשחק) אבל להיות במגרש!! ולהבין שזה לא איזה מלחמה שנכפתה עלי... אלא אני פה בשביל זה!!! עד כאן ברור??

זאת אומרת: עד עכשיו כל פעם שהתחלת להתגבר, אתה העמדת לעצמך יעד אחד ברור! אני רוצה לסיים!! לגמור!! לנצח!! והלאה... לסיים עם זה... אז זהו שלא!! אתה לא הולך לסיים עם זה... תוציא מהראש... אתה בעזה"ש הולך לפגוש את הניסיון הזה עוד רבות בשנים, כל זמן שה' יבחר בך להמשיך להיות השחקן שלו, ואני מברך אותך שתזכה להמשיך להיות השחקן שלו כמה שיותר הרבה שנים...

אה... בטח אתה כעת מאוכזב מאוד... כי גיליתי לך שאתה הולך להמשיך לדשדש בבוץ עוד רבות בשנים...??

סליחה... מה איכפת לך... מה... אתה לא מפרגן לאבא שבשמים?

אני אומר לך כעת שאבא שבשמים מתענג על הניסיונות שלך!! משתעשע דווקא על המאבקים שלך בנושאים ה'לא מוכובדים' האלו... הוא רוצה להתפאר בך וזה שווה לו (גם במחיר המעידות הנקודתיות שלך) אז מה איכפת לך...?? מילא, עד שלא קראת את השורות האחרונות, אני מבין... עד עכשיו הרגשת רשע ופושע מטונף וטמא, וה' שונא אותך על זה שאתה רחוק ממנו... ומחכה לך בסיבוב על כל מעידה שלך וזו הרגשה איומה... ולכן רצית בכל

מחיר לסיים עם זה ולסמן על זה וי... אבל כעת שאני מגלה לך שזה בדיוק הפוך!! שה' דווקא מתענג על המגרש הזה ועל השחקן האלוף שלו... יש לך בעיה עם זה?? אני חוזר ושואל: יש לך בעיה עם זה?? תחשוב שבורא עולם כעת מתגלה אליך ומאשר את מה שאני אומר!!! הוא מודיע לך חד משמעית: בני היקר, הכל בסיידר!! אני עומד מאחורי ה'צפרדעים' האלו שמגיעים אליך... אני עומד מאחורי החשיפה שלך בגיל מידי צעיר לניסיונות שאחרים לא מכירים בכלל... אני עומד מאחורי זה כי אני הזמנתי אותך למגרש הזה! ורוצה אותך עם הניסיונות האלו!! עצם המאבק שלך עושה לי קורת רוח ושעשועים גדולים בשמים וזה ריווחי בשבילי גם במחיר המעידות שלך... (כמובן: בתנאי שאתה נאבק, לפחות משתדל עם כל הכח... לא כזה שמשחרר אחיזה ומרים דגל לבן ליצרו...) הנפילות שלך הם חלק מהבלאי של המגרש וזה עלי... יש לך בעיה עם זה??

עדיין לא היה בחור אחד שאמר לי שיש לו בעיה עם זה!! ולמה? כי... באמת בסופו של דבר כל הבעיה והסבל הנפשי העצום... הכל יושב על המצפון וההרגשה האיומה שאני כזה בהמה ורשע וחוטא לאלוקים... אבל אם בורא עולם בעצמו מזמין את זה ודווקא את זה... אז בסדר... (זה לא שכבר כיף לי עם זה... אבל בשביל בורא עולם אני מוכן להיות בזירה הזו...) אז זהו!! שככה זה!! ולגמרי! והיות וככה זה... אז בא נסכם ונעשה סדר: אתה לא הולך לסיים עם הניסיונות האלו, לא בגלל המחדל שלך... ולא בגלל הטומאה והטינופת שלך... אלא בגלל שאבא שבשמים רוצה אותה עם זה... ברור?? לגמרי ברור?? בטוח שברור?

ומעתה: היות וכפי שסיכמנו, אתה לא הולך לסיים עם הניסיונות האלו... אז מהיום תבין שהסיפור האמיתי שלך זה לא הנצחון!! לא זה הנושא!!! אלא מאי? הנושא שלך זה עצם המאבק!!! המגרש!!! הסקופ הגדול שלך זה לצבור כמה שיותר שעות של מאבק!! של שחקן אלוף שעומד סמוך לשער ומצליח כמה שיותר הרבה פעמים להדוף את הכדור שלא יכנס לשער שלו... זה הפואנטה!! זה הסיפור!! אותך לא מעניין להפסיק כבר ליפול... אין לך עניין לסיים עם הנפילות... כי אני מודיע לך מראש שאתה לא תסיים!! תוציא מהראש את היעד הזה, (כי יעד כזה שאומר 'אני יותר לא נופל' המשמעות היא ש-בורא עולם, סיימתי את שליחותי, אתה יכול להוציא אותי מהעולם הזה? אתה מעוניין לסיים כאן כ"כ מהר??) אז זהו ש'לסיים' עם הניסיונות! לא לזה אתה חותר!! אז מה כן?? אתה חותר לצבירה של כמה שיותר דקות ושעות וימים וחודשים של משחק מוצלח!! שזה אומר, הצלחתי לצבור עוד שעות של התגברות ללא נפילה, עוד ימים של עמידה בניסיון... כל שעה נוספת של עמידה בניסיון... זה הסקופ... ולצבור פער של כמה שיותר הצלחות מאשר נפילות... אל תשכח שהצלחה של שחקן כדורגל זה לא שלא הבקיעו לו גול, אלא שהוא הצליח בסוף להכניס גולים יותר ממה שהכניסו לו... אתה צריך לצבור כמה שיותר שעות מוצלחות של מאבק ועמידה בניסיון!! זה הסקופ!! זה הסיפור!! זו הצלחה שלך!!

מאוד מתקשים לקלוט... יש פה נקודה מאוד חשובה, שחבל שהיריעה דוחקת ולא יכולתי להרחיב בזה... אבל נסתפק בהערה קצרה בעלמא... **ובכן:**

הספקתי להכיר מאות!!! מאות בני עליה שמקפידים קלה כבחמורה בקנה מידה של דקי דקות... (הוא מעשר פטל, ומקפיד על חשמל של שבת, והמגילת אסתר שלו היא י"א שורות והוא מתמיד עצום) וזה לא סתירה לרגע שלכל בני עליה (כמעט ללא יוצא מן הכלל) יש את הנקודה החלשה שלו!!! שבנקודה החלשה הזו המינימום הכי בסיסי עולה לו בקושי עצום כמו הבעל תשובה הכי טרי שיש!!! **זה מבלבל! אין לך מושג כמה שזה מבלבל!** הוא שואל אותי: תגיד לי: מי אני?? מצד אחד אני מתמיד עצום, אני בן עליה מופלג... המושגים שלי בדקדוק הלכה הם 'עונב עונב', אני נמצא אי שם... בדקויות של נקיות... וברגע שזה מגיע לקימה בבוקר... אני מדשדש אי שם איפה שאחרון הבטלנים אוהז...

אז אצל אחד, הדפקט שלו הוא בקימה בבוקר, אצל השני זה בהתפרצויות של זעם בלתי נשלטות... שבת אחת הוא מוצא את עצמו על גבול חיית אדם... ויש את אותו אחד שהוא בעל מידות ונשמה טהורה, אבל ברגע שזה מגיע לנושא של שליטה ומעמד עולה לו ה'ג'אנאנא' והוא לא מכיר את עצמו... ויש אחד שזה תוקף אותו בנייעס ולשה"ר... שבכל נושא אחר בידישקייט הוא אוהז במידת הנקיות הטהרה והחסידות, אבל כשה מגיע לפוליטיקה, הוא מפשיל שולי חלוקו ורץ לשמוע ומרגיש דפוק כמו אחד הרוקים...

בקיצור: לכל בני עליה שנמצא קרוב מאוד לכותל המזרח, יש לו את הנקודה החלשה שלו!!! שבנקודה הזו ה' שם אותו בספסל האחורי של בית המדרש! והוא מתמודד על המינימום שבמינימום, וזה לא סתירה ולא צריך להיבהל מזה... ה' בסה"כ רוצה שתהיה גם עניו בין הייתר! זה בשביל הענווה!! ואוהו... איך שזה עושה אותו ענווים...

זה לא פיצול אישיות!! זה לא סתירה!! אתה באמת מושלם בכל פרט אחר! אתה באמת בן עליה מופלג שבכל נושא ביהדות אתה אוהז הרבה מעבר למינימום, אבל יש לך את נקודת החולשה ש-פה המינימום שבמינימום עולה לך במאמץ אדיר!!! ובנקודה הזו ה' רוצה ממך את המינימום הזה!! וזה המון! שעה של עמידה בניסיון בנושא זה זו גזירת שמד!! זה מלחמת עולם!! אצלך 'ישב אדם ולא עשה עבירה נחשב לו כעושה מצוה' זה כפשוטו כפשוטו כפשוטו!! זו מימרא של הליגער רשב"י ואתה חייב להאמין במאמר חז"ל הזה, וכל זמן שאתה לא מאמין במימרא הזו של רשב"י אל תעיז לדרוך על מפתן ציונו הקדוש!! אתה חייב להאמין ששעת התגברות שלך שוות ערך לשעת נפילה... אתה מבין את זה או לא?? אתה קולט או לא?

זה עיקר הסיפור... פה צריך לשים את עיקר הדגש... להעצים את התגברות!! להחשיב אותה... ובזה הכל תלוי...

לא... לא כן... בום בום... ירי בלתי פוסק... כל שעה כזו של מאבק בלי סוף... כמה התימחור שלו??

כמה אתה מפרגן לשעה אחת של קרבות בעמידה בניסיון??

אז זהו!! שאם סיכמנו ששעת נפילה זה הפסד של אלף שקל!!!

אז שעת מאבק היא לפחות!!! לפחות **ריווח נקי של אלף שקל!!!**

שמעת? תחזור על המשפט הזה כעת עשר פעמים, הפנמת אותו?? אתה יודע מה המשמעות של המשפט הזה?? שאם קרה ח"ו בבוקר אחד מר ונמחר... שמתשע בבוקר אתה בקרבות עזים.. אש חיה... מאבקים בלתי פוסקים... כל רבע שעה אתה כבר כמעט 'שמה'!! ואתה כל הזמן מחזיק בשיניים ובציפורניים... נאבק ונאבק, וככה במשך שש שעות!! מתשע עד שלוש בצהריים... ואז טראח... בום... נפלת...

וכעת אתה מרגיש 'באסא...' אבל מממזה... שמתחשק לך להיכנס למיטה ולא לצאת משם לעולם... הההלו... אדוני היקר: **יש לך טעות מתמטית!!!**

הרי כעת סיכמנו ששעת התגברות שוות ערך לשעת נפילה!!

והיות ובמשך שש שעות היה לך מאבק בלתי פוסק!! והרי כל שעה זה ריווח של אלף שקל... ואם מדובר בשש שעות המשמעות היא ששת אלפים שקלים ריווח, ו... ואז טראח... שעה אחת של נפילה... הפסד צורב!! מה הפסדת? אלף שקל!! עצוב מאוד... עקיזה מכאיבה...

אבל הההלו... מה אתה בורח...??

אתה עדיין ריווחי!!!

הרווחת היום 6000 שקל!!! נכון, הפסדת גם 1000 שקל!! נשארתי 'רק' עם 5000! אבל זה עדיין עסק מכניס... הלוואי על כל בעלי העסקים כזה עסק ריווחי... **אתה מאמין במשפט הזה?? אתה מסוגל לקלוט אותו??** נכון שלא? נכון שבשום שום פנים ואופן לא??

נו... למה לא? אני אגיד לך למה לא... **כי... כי הראש שלנו עובד ככה:**

לעמוד בניסיון זה... זה הרי א' ב' של יהודי!! מה פירוש... אסור לעשות עבירות זהו!! ואילו ליפול?? זה... זה גוי גמור... זה 'צא טמא ממחננו...' תסכים איתי שלא מגיע לי פרס על זה שעברתי ליד אנשים ברחוב והשארתי אותם בחיים ולא רצחתי אותם... ואילו אם חלילה וחס פעם אחת כן רצחתי מישהו... אז אוי ואבוי...

אז זהו שלא!! זה לא נכון!! כלומר: זה אמנם כן נכון בייחס לרצח... זה גם נכון אצלן בייחס לשמירת שבת וכל סעיף אחר בשו"ע שאתה מקיים בקנאות ובספונטניות, ובשבילך להתפלל שחירת במנין זה מינימום של יהודי, ואילו לא להתפלל זה 'שוטה רשע וגס רוח', אבל!!! כשה מגיע לנקודה החלשה שלך!!! (כל אחד ב'נקודה החלשה' שלו) כאן המקסימום האפשרי זה המינימום שבמינימום!! ואת זה אנחנו

ממילא, באותה פעם אחרונה שהצלחת לצבור שלושה שבועות תמימים של עמידה בניסיון... זה היה נפלא ביותר!!! במשך שלושה שבועות היית שחקן מדהים!! עשית לאבא שבשמים המון המון נחת... אין לשער ואין לתאר את גודל השכר שאתה מקבל על כל שעת מאבק ובעיטה עם כל הכח... (אף אחד בעולם לא מעלה על דעתו כמה שזה היה קשה לך... רק אתה והרבש"ע יודעים במה מדובר, וטוב שכן!! שישאר ביניכם!! אל תצפה ממישהו בעולם שיהיה לו שמץ של אינדיקציה באיזה סדר גודל של הקרבה מדובר...) אלא ש... מה קרה אז?? הכניסו לך גול!!

אוף... היצר הרע עשה מחטף... אחרי שלושה שבועות נהרס הרצף...!!

בסיידר... הכניסו לך גול... זה עצוב... זה מר... זה כשלון צורב...

אבל בסיידר... עם כל הכאב... תהיה שחקן נבון... תדע להפסיד בכבוד... אדרבה!! דווקא בשעת הכשלון הצורב, זה הזמן לסכם בסיפוק... תשמע... אמנם חטפתי גול, אבל נא לא לשכוח שיש כעת מאחורי שלושה שבועות של אינספור נחת לאבא שבשמים... איזה כיף... קדימה!! ממשיכים לבעוט עם כל הכח... עד... עד... עד הנפילה הבאה כמובן...

כי שוב... אותך לא מעניינת הנפילה!! סיכמנו כבר שהנפילה היא לא הבעיה פה, היא חלק בלתי נפרד מהמגרש... המשחק פה, הוא הסיפור!! אותך מעסיק כמה שעות משחק ומאבק זכית 'לדפוק הופעה' של נאמנות מול אבא שבשמים... זה הכסף הגדול!!

הבנת את הנקודה העדינה? הבנת מה מעניין יותר ומה פחות??

כעת אני רוצה להוסיף משפט שיהיה לך מאוד מאוד קשה לעכל אותו!! ואתה תצטרך לשנן אותו אינספור פעמים, וגם אז תמיד יהיה לך קשה להפנים אותו, ואתה תצטרך לשנן אותו שוב ושוב, בקיצור: סדר המוסר שלך צריך איכשהו להסתובב סביב המשפט הזה... שיתברר ויתאמת אצלך אמיתות המשפט הזה- כדלהלן:

שעה אחת של עמידה בניסיון!! שוות ערך לשעה אחת של מעידה!!

זהו!! זה כל המשפט... מה אמרתי במשפט הזה?

ובכן: בא ננסה לצורך העניין לתרגם את הניסיונות שלך למונחים מתכתיים של כסף... היות וכבר למדת את גודל העוון החמור, ואתה יודע כמה שזה נורא... כעת לצורך העניין תנסה לתמחר לי כביכול בכסף... מה זה שעת נפילה? כמה כסף הפסדת? אז בא נגיד לצורך העניין: אלף שקל הפסד!! כל שעה של מעידה רוחנית זה הפסד של אלף שקל!! ירד לך אלף שקל מהחשבון!! שעתיים של נפילה אלפיים שקל, שלוש שעות- 3000 שקל... ומעתה: כל שעה שהיה לך התמודדות ומאבק איתנים כן ליפול, לא ליפול... כן לא... בינינו... אתה האחרון שאני צריך לספר לך איך זה נראה בשעות שלפני הנפילה... קרבות עזים... מלחמת עולם... כן

העיגול דבילה שפגע פגיעה ישירה והסתיים באשם תלוי שממתין למום...

סטאשה הגיע לבית המקדש שפוק... ובידיו אשם תלוי!!! כן... הוא הגיע ממרחק... מהעיר תדמור שבמדבר... מה קרה??? אל תשאל... בשבת שעברה הייתה תקרית לא נעימה בבית הכנסת... היה קידוש אחרי התפילה ובעל השמחה הביא עיגול דבילה וחתך אותו כמו קוגל לפרוסות וכל אחד קיבל חתיכה... אסחיה...

ואז בדיוק באותו שבוע הגיע לעירו איזה צורבא מרבנן צעיר מתלמידי ר"ע... והגבאי נתן לו להגיד איזה דבר תורה... מה חידוש היה בבית המדרש לאחרונה... ואבימי התחיל לדבר... ואז בתום לב ובחוסר ידיעה הוא העלה נושא מאוד מאוד רגיש וטעון בעיר שלנו... הוא הביא את המחלוקת מה הדין בגוי שהתחתן עם יהודיה ונולד להם ילד... ואותו צורבא מרבנן בתור תלמיד של רבי עקיבא קבע בפשטות שהוולד ממזר!! (למעשה קי"ל שהולד לא ממזר) אוה אוה אוה... אין לך מושג מה הלך פה... איזה תסיסה... תבין: תדמור זו עיר ששייכת לעבדי שלמה שהיו גוים עשירים ובמשך השנים הם התחתנו והתערבבו עם נשים יהודיות... כמעט כולם פה בנים של אמא יהודיה מגוי... ולהגיד שהם ממזרים? !? אוה אוה... הוא לא יודע מה הוא עשה.

ואז לפתע סטאשה קם!!! העיניים שלו רשפו אש... הוא לא שלט בעצמו... כולו רתח מזעם... נגעו לו בצלקת הכי רגישה... סטאשה התחיל להתקרב בחמת זעם לאבימי עם אגרוף קמוץ... אבימי ראה אותו מתקרב... ונתקף בבהלה... וברח כל עוד נשמתו בו כמלא עיניו כמו משור ביומי ניסן... אבל סטאשה לא ויתר... הוא כ"כ רתח מזעם... הוא היה חייב או לתפוס אותו או לפחות לזרוק עליו משהו... בשבריר שניה הוא לקח איזה חתיכה של עיגול דבילה ורץ אחרי אבימי וזרק לכיוונו... ובום!!!! פגיעה ישירה... זהו... מגיע לו... הוא קיבל את המנה שלו... סטאשה חזר למקומו... ובמשך דקות ארוכות כולו מתנשף כמעט... ואז לאט לאט סטאשה נרגע... ואז הוא התחיל לתפוס את עצמו... רגע... מה קרה לי... מה זה ההתפרצות הזו... והכי תכל'ס... זקתי ד' אמות ברה"ר... זו מלאכה גמורה!! אני חייב חטאת!!! אבל רגע... האם זה היה כשיעור או לא... אמנם כן... לקחתי חתיכה של דבילה אבל אני חושב שהיא הייתה ממש גבולית... מאוד קשה לי להעריך האם היה בזה כגרוגרת או לא... נו... מה עושים?? אני חייב חטאת או לא? כן לא... כן לא...

לסטאשה לא הייתה ברירה... הוא יצא לרחוב של עיר בשעת דמדומי חמה כדי לחפש את אבימי שקיבל את ה'מנה'... גם לבקש ממנו סליחה וגם לאסוף מידע ושחזור האירוע... (כן... כמו שכיום בתאונה, הפרטים הם מאוד חשובים בייחס לביטוחים וכו'... אז בחילול שבת גם הממצאים מאוד חשובים) אבל איפה... לך תמצא אותו... יודעי דבר סיפרו לו שאבימי כ"כ נבהל מכן... שהוא רץ מהר להחשיך על התחום... הוא אמר לנו שהוא מחכה לשניה שתצא שבת בשביל לברוח מהר מהר לפני שהזרוע הארוכה שלך תתפוס אותו... בקיצור: אדהי והכי האובייקט נמלט וסטאשה נשאר תקוע עגמומי אוכל את הלב ועם ספקות ללא מענה... אוי... סטאשה נאנח... עשיתי טעות ועכשיו אני משלם... הבן אדם נעלם לי... ומי יוכל להגיד לי מה היה וכמה...

תכל'ס... סטאשה לא היה רגוע... הילד שלו גם התחיל להרגיש לא טוב וסטאשה התחיל לדאוג מהפרענות ונכנס ללחץ... ואז הוא החליט... אין ברירה... היות ואני מסופק האם זה היה כשיעור או לא... אז לכה"פ אני אלך לירושלים להקריב אשם תלוי... קדימה... (אשם תלוי כידוע הוא קרבן יותר יוקרתי מחטאת... כי חטאת זו כשבה... ואילו אשם תלוי זה האבא שלה, האיל! והוא צריך להיות בעלות של שני סלעים לא פחות... אבל אל תרחם עלי... כסף לא חסר לעבדי שלמה... אל תשכח ששלמה שלח אותם להביא זהב מאפירה שלדעת החיד"א יז בשבת אמריקה... בקיצור: הוא אמריקאי, הכל בסדר...) בקיצור: סטאשה הגיע לבית המקדש להקריב אשם תלוי... שם במקום קיבל אותו הלוי והתחיל לתחקר אותו מה קרה... מה פרטי הסיפור... למה החלטת שאתה צריך להקריב אשם תלוי... (בפרט יהודי שמגיע מתרמוד... אי אפשר לסמוך על השיקול דעת שלו... מה קרה שהוא החליט להקריב אשם תלוי על הבוקר?? לך תדע... הוא מסוגל גם להתבלבל בין חטאת למעשר שני) סטאשה התחיל לספר בשקט ולגולל את הפרשיה עם הדבילה הדביקה... והלוי שמע והתחיל לצחוק... כן כן... מישהו פה הגיע בדיוק אתמול ומסר את הפרטים שלו ואמר שאם יבא לכאן יהודי להקריב אשם תלוי בעקבות זריקת חתיכת דבילה אז תגידו לו שאני לומד פה בדיוק בישיבת הקיבוץ לאוכלי חולין על טהרת תרומה ואם צריך מידע נוסף אני פה... מהר מהר קראו לאבימי...

הוא הגיע די נבוך... סטאשה היה עוד יותר נבוך... וסטאשה בראש ובראשונה ביקש סליחה... תבין אותי... הנושא הזה שהעלית מאוד רגיש אצלנו... דרכת לי על היחס!!! הם התפייסו... אבימי התנצל על ה'אונאת דברים'... וגם סטאשה התנצל על העיגול דבילה שפגע!!! וכעת תכל'ס... אבימי... תגיד לי: העיגול דבילה שפגע... האם היה פה כגרוגרת או לא??? אבימי חיך ואמר: אוהו... ועוד איך היה בו כגרוגרת... הוא היה קרוב לחצי פרס... אם אתה מסופק האם זה אשם תלוי או חטאת... תהיה רגוע... אתה חייב קרבן חטאת לכל הדעות!!! (השאלה אם אתה חייב גם על חובל... כי היה לי שם מכה עם סימן כחול במשך שבוע וחצי... כאן זה כבר תלוי בחובל וצריך לכלול)

בקיצור: סטאשה יצא משם מבולבל לגמרי... מצד אחד אין שמחה כהתרת הספקות... אם אני יודע שאני חייב חטאת... אז טוב שאני יודע שאוכל להתכפר כמה שיותר מהר... ולחזור הבייתה ולשמוע שהילד מרגיש יותר טוב... אבל מה אני עושה עכשיו עם האשם תלוי... הרי אני מצידו הגעתי מתוכנן... כבר הספקתי להפריש אשם תלוי... ואל תשכח שאשם תלוי זה זכר!!! ואילו חטאת זה נקיבה!!! אז מה אני עושה עם האשם תלוי הזה?? אין הרבה ברירה... האשם תלוי יצטרך לרעות בעדר עד שיפול בו מום וכשיפול בו מום אז יהיה אפשר לפדות אותו והוא יהפוך להיות חולין (ולא הקדש) ואילו הכסף ילך לנדבה... צריך לשלשל אותו בשופרות של המקדש בקופה שנקראת נדבה... בקיצור: כעת זה תהליך... זה לא משהו שמגיע ברגע... אתה צריך לתת לאשם תלוי לטייל... לרעות במרעה הלך חזור... ואז בדרך כלל תוך חודש ימים נופל בו מום...

אז בשביל זה יש רועה צאן מיוחד שמתגורר ליד ירושלים והוא מתנדב לעשות שירות "ירעה עד שיסתאב..." סטאשה הגיע לשם ונדהם לראות תעשייה של ממש!!! מלא מלא כבשים ופרות ועיזים... כל אחד נמצא בתא משלו... רפת או דיר משלו... מיד בכניסה יש דיר גדול מאוד שכתוב עליו "מסכת תמורה"!!! אתה רואה?? כל הבהמות שנמצאות פה זה תמורת שלא יכולות להיקרב... הנה... התא הזה שייך לתמורת פסח קודם חצות (כי אחרי חצות היא קרבה), והתא הזה שייך לתמורת אשם... והתא הקטן הזה שייך לתמורת עולה במידה והוא הפריש נקיבה... אוהו... אתה רואה את הפרה הזו!!! זו הפרה המיתולוגית שהבעלים שלה אמר הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים, ואף בגמר דבריו אדם נתפס והיא גם צריכה להמתין עד שיפול בה מום... עכשיו!!! אתה רואה שם דיר סגור... לשם אל התקרב... תזהר... שם יש רוחות רפאים... שם זה תמורת חטאת וולד חטאת שקי"ל הלכה למשה מסיני שתמות!!! הלאה... עוברים לדיר הבא... כאן זה חטאת שנאבדה לבעלים שלה... ולא הייתה לו ברירה והוא הפריש חטאת אחרת במקומה, והוא כבר סמך והתוודה על השניה, ורגע!!! רגע לפני שהוא בא לשחוט אותה... הופה... באו מהר מהר לבשר לו שהחטאת האבודה נמצאה... היה לה נס!! כי בזכות זה היא יצאה בדימוס ויש לה כעת את הזכות שיפדו אותה לאחר שיפול בה מום... כי אם היא היו מוצאים אותה רגע אחד אחרי שהקריבו את החטאת, היא הייתה נכנסת לרשימה השחורה של ד' חטאות המתות שאחת מהם זה חטאת אבודה... בקיצור: ככל הנראה עד פסח הקרוב יהיה פה לסטאשה את דמי האשם והוא ישלשל אותם בשופר של מותר אשם...

לא לאחר!!! אבל גם לא להקדים את

המאוחר...

אחד מהמסרים שהודש אדר א' מלמד אותנו זה גם לא להגיע יותר מידי מוקדם!!! ובשביל זה חידוש מאוד מאוד גדול...

כי אני אלוף בלהגיע מאוחר... וכולם נופים בי שאני אהיה זריז ולמה הגעת מאוחר... צריך להגיע מוקדם... צריך להיות מעשרה ראשונים... ומי כמוני יודע כמה שלאחר זה לא טוב... המאחרים הכרוניים זה אנשים הכמעט יחידים בעולם שמקבלים את העונש במקום!!! איחרת... איחרת את הרכבת... איחרת את התפילה... הפסח... הפסח... הפסח... הנוצאות במקום!!! אז אני כבר יודע שלא טוב לאחר... אני מברך את עצמי ומאחל לעצמי שאני אגיע בזמן... נו... ואם יום אחד בטעות יקרה שאני אגיע יותר מידי מוקדם?? אז בכלל... אני אהיה בעננים...

או לא!!! חודש אדר א' מלמד אותנו שגם להגיע מידי מוקדם זה לא טוב!!! כן... השנה אנחנו זריזים במיוחד ואנחנו מגיעים לחודש ניסן יותר מידי מוקדם... אז לפתע הרכבת מאיטה את המהירות... (מכיר את זה שפתאום הרכבת מתחילה לנסוע לאט... ולמה? כי הרכבת הזו צפויה להיכנס לתחנת סבידור מרכזי בשעה 12.42... והקטר כנראה נסע מיפה יותר מהר ולפי זה יוצא שאנחנו נכנס לתחנה בשעה 12.39... אם ככה... צריך להאט.) מה שנקרא "ובלבד שלא יקדים ולא יאחר..."

עכשיו: מה באמת הבעיה להגיע מידי מוקדם??

התשובה היא פשוטה: כשאתה מאחר... או אתה המאוחר!!!

ואילו כשאתה מגיע מידי מוקדם... או אנהו מאחרים אותך...

אוטובוס שהגיע מידי מאוחר... או האוטובוס איחר... נו נו נו לאוטובוס... אבל אוטובוס שיצא יותר מידי מוקדם... אז אנהו איחרנו אותו... **ותכל'ס: בשבת המקומות יש פה איחור!!!**

בקיצור: לכל דבר יש זמן!!! בעיתו ובזמנו!!! וכשזה לא בזמן... אז תמיד יש פה איחור... או שאתה הגעת באיחור או שאיחרו אותך... אם אנהו נגיע לחודש ניסן בזמן... אז פסח יאחר אותנו כי פסח זמנו בחודש האביב ואילו אנהו בחודש האביב כבר נאחו בחודש איר... **כלפי מה הדברים אמורים???**

כמו יש יצר של עצלות לאחר... וזה יצר מוכר... וכפי שאמרת המאחר מקבל את העונש שלו במקום... יש יצר שהוא אפילו יותר מסוכן מבחינה מסוימת!!! יצר להקדים את המאוחר... לתפוס מדרגות בעבודת ה' לפני הזמן!!!

מגיע בחור עובד ה' ומחליט לשים גז בעבודת ה'... הוא מקדים את המאוחר ותובע מעצמו מדרגות שהוא ראה אצל צדיקים שהגיעו ליה לאחר שנים רבות של עבודת ה'... והוא תובע מעצמו את זה כבר עכשיו!!! זה בחור בן עליה... אני מסתכל עליו בהערצה... כי תכל'ס... אני טיפוס עצלן ומאחר... והוא טיפוס מקדים!!! הלואו עלי... אבל אסור להתבלבל!!! **גם מי שמגיע מוקדם מידי... זה יכול לגרום לאיחור באופן ישיר...**

כי אתה כעת לא יכול לשבת וללמוד חמש שעות רצוף!!! מה נעשה שלא!!! (מי שכן הלואו... אני מדבר על מי שלא...) וברגע שאתה מתעקש... אז אתה יוצר סכסוך בין הגמ' לנפש שלך... כי הנפש שלך עושה משהו שכעת היא לא מסוגלת לעשות... ואתה מתעקש **להקדים** ולהכריח את הנפש לאחוז במקום **שמוקדם** מידי בשבילה... ואז הנפש מפתחת ריאקציה!!! משהו שם מתנגד מבפנים... ואז לאחר כמה שנים שעקרונית כבר הגיע הזמן... עקרונית היית יכול כבר לדרוש מעצמך כזו רמה רוחנית... פתאום זה לא הולך!!! למה?? **איחרנו** את המועד... לך כבר יש ריאקציה **מוקדמת**... המדרגה הזו **איחרה** אותך... כי ניסית להקדים אותה... זה משפט עמוק עמוק!!! אבל תחזור עליו כמה פעמים... זה חשוב (למי שזה נוגע אליו...)

להיות חכם זה לא תמיד חכמה גדולה...

ההפטר (הנדידה) של פרשת תרומה פותחת בפסוק: **"וזה נתן חכמה לשלמה ויהי שלום בין שלמה ובין הרים..."** אז כאן יש וורט שאני אוהב להגיד... -איפה התבטאה פסגת החכמה של שלמה?? שהוא ידע להסתדר עם אנשים!! ויהי שלום בן שלמה ובין הרים!!

אבל האמת היא שזה לא כ"כ וורט... לשלמה המלך היה חסרון אחד גדול!! **הוא היה החכם מכל אדם!!!** וזה לא צחוק... אצל רוב האנשים חכמה זה בדרך כלל משהו **שעומד להם לרוועץ...** אתה מוזמן להסתכל ימינה ושאלה ולראות שדווקא האנשים החכמים עם הראש הגאוני לא מצליחים בחיים... הם נתקעים בחיים על כל צעד ושעל... **ומכל הסיבות שבעולם: דבר ראשון:** בן אדם חכם!! אוטומטית הוא גם עקשן... כי הוא באמת מבין שכך צריך לעשות... והוא באמת צודק... (אנחנו בדרך כלל לא עקשנים כי אנחנו לא לגמרי משוכנעים במעשים שלנו)... וממילא יש לו קושי כללי להסתדר עם אנשים... כי הוא באמת מבין מה שאחרים לא תמיד מבינים **(חנן משה):** אדם חכם זה אחד כזה שבין הייתה גם ידע לראות עשר צעדים קדימה... ובדרך כלל מי שרואה עשר צעדים קדימה... אוטומטית הוא לוקח עשר צעדים אחורה... כי איפה שכולם מתלבטים הוא יודע לזהות ההתלהבות ומקדמת... זו הסיבה שהחכמים בדרך כלל גם שאשים הרבה במשיה... **הנה הני... כאן אנחנו מגיעים ללב הנקודת:** לחכם יש קושי לרדת לפרטים קטנים!! דווקא בגלל שהוא חכם... זה כמו שלבן אדם מבוגר קשה להיכנס מתחת השלחן... לילד קל כי הוא קטן!! אבל למבוגר... דווקא בגלל שהוא גדול קשה לו לרדת לקטנות... אותו דבר חכם!! החכם טוב דיאגנוזה... הוא טוב בלקרא את המפה הרחבה והכללית ולהגיד מה נכון ומה לא... אבל לרדת לביצוע הפרקטי ולפרטים הקטנים?? **בזה הוא חלש!!!** אין בעיה... לא נורא... אז בפרקטיקה הוא חלש... בסיידד... שבביל זה יש אנשים קצת פחות חכמים ממנו... שהם כן טובים בפרקטיקה... והוא יפזר להם סמכויות... הוא יתן את הקו המנחה והם יבצעו בפועל...

אז זהו!!! שכאן מצטרפת הבעיה השניה של החכם... שהחכם מתקשה לקבל מאחרים!!! כי... הוא חכם... הוא מידי מבין וחכם שבביל להיכנע לדעה של אחרים... ולכן מאוד מאוד קשה לו לעכל שיש דברים שאחרים יותר טובים ממנו... (ואל תדלוז!! זה קושי אמיתי!! תחשוב שאתה בן עשרים ויש לך אח בן עשר... וזה לא סוד שהוא ספוס לידך... אתה יותר ממנו בכל דבר... יותר חכם... יותר חזק... יותר אחרא... אתה מסוגל לעכל רגשית שיש דברים מסוימים שבהם הוא יותר טוב ממך ואתה צריך להיכנע אליו?? נראה אותך... כשתצליח לעשות את זה... אז תבא בטעות לאותו חכם שלא מוכן לפזר סמכויות ולא מוכן שיש לו מה לקבל מאחרים) כן... החכמה יש מחיר!! הבאתי לך כאן טעימה קלה מאוסף החולשות שהיא חלק בלתי נפרד מעיסקת חבילה שנקרא חכמה... וזו הסיבה שבשורה התחתונה לא לחכמים לחם... ותכל'ס דוד המלך זוכה לבן חכם!! ודוד עדיין לא ממחר לשמוח... כי כפי שסיכמנו חכמה זה לא תמיד בשורה טובה... אדרבה... אם כבר דוד המלך נושא עניינים מעריצות להליצער שמואל הנביא שמשח אותו למלך... והוא יודע שאמא שלו חנה... כשהיא התפללה לזכות בשמואל... היא התחננה לקב"ה: ונתת לאמתך זרע אנשים!! זרע שמובלע בין אנשים... לא חכם ולא טיפש... חנה לא רצתה ילד חכם... היא רצתה שמואל הנביא... ובשביל לגדול שמואל הנביא שיוודע להיכנע לעלי הכהן ולגדול בתורה ובנביאות... בשביל זה אסור שיהיה לו את התופעות לוואי השליליות של אלו **שקבלו** חכמה (ולא **שע** החכמה... שמואל יום אחד קנה חכמה וניהי חכם מפלג... כל זקן זה- זה מי שקנה חכמה... לקנות חכמה זה לקנות חכמה מסולתת ונקיה ללא התופעות לוואי שהזכירו כאן!! לא כך מי שקיבל אותה במתנה... וד"ק.)

דוד המלך מגיב בחשך ובהסתייגות לחכמה של שלמה המלך... והנה יום אחד דוד המלך לפתע פרוץ בקריאת שמחה... **בני אדם חכם לבך ישמח לבי גם אני!!!** פתאום דוד כן שמח ומתפעל מהחכמה של בנו.

מה קרה?? אומרת הגמ': **כשעה שיתקן שלמה עירובין ונטיילת ידים יצאה בת קול ואמרה: בני אדם חכם לבך ישמח לבי גם אני...** מה קרה? מה קרה פתאום שדוד כבר לא מסתייג מהחכמה של שלמה? למה הוא כבר לא דואג שהחכמה של שלמה תעמוד לו רק לרוועץ?

התשובה היא: שלמה המלך תיקון עירובין... מה זה עירובין??

שלמה לא סומך על עצמו!! הוא מפחד להתבלבל... הוא חושש שאם הוא יוציא מרשות היחיד לרשות היחיד... הוא יבא בטעות גם להוציא לרשות הרבים ואז הוא ח"ו יעבור על הוצאה דאורייתא...

שלמה החכם מכל אדם... אתה לא סומך על עצמך?? אתה תתבלבל??

מה... אתה לא מתבייש?? מה... החכם מכל אדם יכול בכלל לאבד ראש??

כן... מרכין שלמה את ראשו בבושה כמי שנתפס בקלוננו...

אני לא סומך על עצמי... אני מוכרח לתקן עירובין... דוד המלך שומע את זה ולראשונה פוצח בריקוד... **בני אדם חכם לבך ישמח לבי גם אני!!!** כעת אני רואה שאתה חכם לב!! בדרך כלל חכמה זה בראש... במוח... הוא מאוד חכם... אבל איפה זה מתבטא?? במוח!!! בעננים!!! (שזה אומר ניתוק מהפרקטיקה) אבל כעת אני רואה שהחכמה שלך היא גם **בלב...** חכם כזה שיוודע לשמור קשר עין עם החולשות שלו... מכיר בטעותיו אפשריות ופועל כדי להיזהר מהם... זה כבר חכם לב!! זו חכמה שאיתה אפשר לשמוח... **שלמה הוא זה שמתקן נטיילת ידים לקדשים!!!**

למה?? בתוך תזכורת!! גזירה שמא יזכר טומאה שבידו ופרוש... שלמה המלך לא סומך על הזכרון שלו... הוא לא בטוח בעצמו שהוא לגמרי שולט במצב... הוא יודע לזהות איפה הוא עלול לטעות... שלמה המלך מתקן לנו שניות לעריות... הרחקות!! ועל זה כתוב פסוק מבהיל במגילת קהלת... **ויותר!!!! יותר שהיה קהלת חכם עוד לימד דעת את העם ואיך יחזיק תיקון משלים הרבה מה כתוב בפסוק הזה?? שיתורה!!!** יותר ממה ששלמה המלך היה חכם... מה כבר יכול להיות יותר מהחכמה של שלמה המלך?? עוד לימד דעת את העם **ואיך היה זה?** דורשים חז"ל: **עשה אותניים לתורתה!** עוד שלמה המלך התורה היתה כמו סל בלי דיות... (סבת פעם סל בלי דיות?? כן... דווקא יש לי ניסיון בתתום) אני כל שבעות יום מניח קרטון עמוס (בלי דיות) מהמתמיה של מונט יוסף... מוציא ניקיון למטה... על גביהם יקות... עליהם חבילת טישו ומגבוניים... ומלמעה עוד שמה ככה באלכסון שתי תבניות ביצים... ואז אני מתחיל בצעדה!!! ומכאן ואילך זה עניין של מזל... כל הדרך אני הולך על גחלים... בתקווה שנסרוד את הדרך והתבנית ביצים לא תתהפך עלי יחד עם כל התכולה... ומה קורה בסוף?? בדרך כלל יש לי מזל ואני מגיע בשלום... ולפעמים לא!! **להבדיל על אותו משקל:** עד שלמה המלך התורה היתה כביכול כמו סל בלי דיות... יהודי מצידו משתדל לשמור על התורה... יש כך וכך איסורים שצריך לזהר מהם... והכל נפיק!! סו"ס אנחנו בני אדם ויש לנו ניסיונות וכל רגע אתה עלול להיכשל בחטא... כפסע בין לבין כשלקח... אבל בא נקווה שיש לך מזל... וכמו שאני הולך עם התבנית ביצים וכפסע ביני לבין עוגת טורט (מהלכת...) אז נקווה שגם אותו יהודי יצל וישרוד

ולא יגיע לירד ניסיון...

ככה היתה נראית היידישקייט עד שלמה המלך!!! אבל דווקא כשהחכם מכל אדם נכנס לתמונה... **איפה התבטאה פסגת החכמה שלו??**

אזניים לתורה!!! שלמה המלך מיד יורד לפרטים הקטנים והרילאים... הוא מיד מזהה שלל של היידישקייט אין אחיזה מספיק יציבה... ושלמה עושה לו ידיות... מה זה הידיות האלו?? גזירות!!! הרחקות!! תקנות!! עשו משמרת למשמרת... יש פה חכם לב שלא רק עולה ומתעלה במעלות החכמה... אלא הוא גם עסוק בעיקר בלבטח את שמירת התורה!! לשריין הגנה ותמרורי בטיחות שלא להתקרב לטח סכנה של חשש איסור... ברגע שזה מה שמעסיק את החכם מכל אדם... אז זה כבר לא סתם חכם... זה חכם לב!! אם חכם לבך- ישמח לבי גם אני... דוד המלך סמוך ובטוח... חכם בני ושמח לבי ואשיבה חורפי דבר...

שלמה המלך מתקן משלים הרבה... שלמה יושב ולומד מוסר... כל המושג שנקרא **מוסר** מגיע משלמה המלך!!! הפסוק השני במשלי... לשמוע חכמה **(מוסר!!!)** בחורים יקרים: אני לא מבין: ממתי מוסר הולך עם בעל כשר?? ראינם בחיים שלכם בחור בעל כשרון נכנס לסדר מוסר? מוסר הרי מיועד שבביל אלו שלא מבינים בלימוד... הם יושבים ומחכים שיסיימו סדר ב' כדי שהם יוכלו ללמוד מוסר שלפחות את זה הם מבינים... נכון ככה אנחנו מסתכלים על זה?? ונהנה שלמה המלך החכם הגדול... המוצלח הגדול... הפיקה הכי משופשף... אלוק העולם בשחמט... הוגה הדעות והמדען מספר אחד בעולם... בדיוק הוא יושב ולומד מוסר!!! יושב מול מאמר חז"ל והורו עליו שוב ושוב... משגן לעצמו כל מיני משפטים כאלו מוכרים שאבא דוד אמר לו כבר בגיל שנים עשרה והוא חוזר על זה שוב ושוב כאילו פעם ראשונה הוא שומע את זה... **לא מתאים לכה בעל כשרון ללמוד מוסר!!!**

אז זהו שאם יש משהו שמפריד בין לבין החכם מכל אדם... **זה בדיוק הנקודה הזו...** הרי בינינו... גם אתה החכם מכל אדם... (איך לא...) כל ההבדל ביניכם שהחכם מכל אדם זיהה את נקודות התורפה של החכם!! מי כמוהו ידע שהמוקש הכי גדול של החכם זה נון...

בסדר... הבנתי... הלאה... תדפדף לעמוד הבא... **בא נעשה מדגם קטן:**

בחור יקר: אני רוצה להגיד לך כמה חידושים שמעולם לא שמעת אותם:

דבר ראשון: יש בורא עולם והוא רואה כל מה שאתה עושה!!

דבר שני: אנחנו אורחים כאן בעולם הזה... לא אחד לא נשאר כאן!!

דבר שלישי: אל תלך אחרי התאוות כי אח"כ רק תאכל את הלב...

שלושת המשפטים האלו הם מצד אחד המשפטים הכי נדושים בעולם... בינינו... מה אמרתי פה... מי חשב אחרת... ומאיך אם קצת תתבונן אנחנו לרגע אחד לא חושבים ככה... כי אם הייתי מפנים לרגע שבורא עולם רואה כל מה שאני עושה... הייתי מתנהג אחרת לגמרי לגמרי!! זאת אומרת: זה שבורא עולם רואה אותי זה מידע הכי נדוש... ודווקא בגלל שזה המידע הכי פשוט והכי נדוש... דווקא בגלל זה אנחנו לרגע לא חושבים ככה... ולמה?? איך זה יכול להיות שבדיוק המשפטים הכי פשוטים ונדושים רחוקים ממני כרחוק מזרח ממערב?? תנחש איך קרה כזה דבר?? כי כפי שסיכמנו אני חכם!!! וכידוע: בעל כשרון זה אחד שמבין כל דבר מהר ומיד ממש"ך הלאה... אז כשמשהו התחיל לדבר איתי על בורא עולם וכו'... נון... בסיידד... הבנתי... אני כבר מכיר את המשפטים האלו... הלאה... בא נעבור לנושא הבא: מה יש לך לומר בסוגיה או בהשקפה או בפוליטיקה... רק אל תדבר איתי על "התקלית השבור" שיש בורא עולם... ויראת שמים... ויש דין ויש דיין... את המוקש הזה זיהה החכם מכל אדם!! הוא ידע שהסיכון הגדול ביותר של חכם זה הלאה... לדפדף הלאה... להתייחס ליסודות הכי בסיסיים כמשהו נדוש שיאלה... הבנתי... תעביד נואה... הוא זיהה את המוקש הזה והוא לא נתן לזה לקרות!!! ולכן הוא הראשון שלמד מוסר!!! הוא הראשון ששיגן את המשפטים הפשוטים ביותר שהכי הכי לא פשוט להפנים אותם...

ועד עצם היום הזה מי שלומד מוסר יש עליו תוית של תמים!!!

כן... החכם מכל אדם ברוב "תמימותו" ידע שמי שהתקדם הלאה ולא מתעכב ושוהה ומשגן ומפנים את יסודות החיים הפשוטים ביותר... הוא יכול לדהור קדימה עם מהלכים עמוקים בהשקפה ואמונה והשתדלות ותכל'ס אין לו שום שייכות עם זה... וברגע שהחכם מכל אדם מזהה את המוקש הזה ומסוגל לבלום את החכמה האדירה שלו בחריקת בלמים ולהכריח את עצמו להיצמד למוסר!! להתעכב ולשהות ב"סוף דבר הכל נשמע את האלוקים ירא וגו'..." ברגע שדוד רואה את שלמה לומד מוסר... דוד פוצח בריקוד... אם חכם לבך ישמח לבי גם אני... זה חכמת לב!!!!

שלמה יש אמא שעם כל הכבוד לה... הוא יותר חכם ממנה!!! לא בגלל שהיא לא חכמה... אלא בגלל שהוא!! הוא החכם מכל אדם... ואתה בת שבע מצמידה אותו לעמוד ומלקח אותו... וזפת בו ומוכיחה אותו...

הוא נותן לה!!! הוא מקשיב לאמא!!! כי אני מבין שיש לאבא ואמא מה לומר לי... כן... אני אמנם החכם מכל אדם... אבל גם לחכם מכל אדם יש אמא שעם הלב הנקי שלה שחורש רק טובות (ואין אדם מנחיל שזה לבנו) לקול הכנה הזה אני חייב להקשיב!! למרות שאני מבין מאה צעדים קדימה... זה מבדק של סמל לב... כן... ואתה בחור פיקח... אתה אברך שבאמת מבין יותר מאחרים... האם אתה מסוגל להרזין ראש ולהקשיב לשאל אביו ויגדך זקניך ויאמר לך?? (לצערו להשיג מה שהחורים אומרים ולהתעניין בכנות מה דעתם... זה משהו שמגיג בגיל מסוים... בגיל שאנחנו נהיים קצת יותר חכמים (וקצת פחות גאוניות) דא עקא... שעד אז לפעמים זה מאוחר... עכ"פ לי כבר אין אמא שאני יכול לקבל ממנה... וב"ה יש לי אבא שיכדחט"א ולפחות אותו אני יודע לצלל... פעם הייתי חכם!!! פעם לא היה לי מה להוסיף לי...)

זכור: להיות בעל כשרון זה לא חכמה!! חכמה זה להיות חכם לב!! רק אז "בני אדם חכם לבך ישמח לבי גם אני..." אם אתה יודע לתרגם את עבודת ה' לבית!! לבית המקדש... אז

וה' נתן חכמה לשלמה...